

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobkyně: **JUDr. Z. Š.**, zastoupena JUDr. Veronikou Němcovou, advokátkou se sídlem Praha 5, Nádražní 344/23, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, Praha 1, nábreží Ludvíka Svobody 122/12, za účasti: 1) Uniga-cz, a.s. se sídlem Davídkova 34, Praha 8, zastoupena JUDr. Jiřím Oswaldem, advokátem se sídlem Bílkova 132/4, Praha 1, 2) T.L.S. Property Investment a.s. se sídlem Karlovo náměstí 557/30, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 3. 2010, č.j. 570/2009-120-STSP/3,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 2. 3. 2010, č.j. 570/2009-120-STSP/3, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 7808,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupkyně JUDr. Veroniky Němcové, advokátky.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného Ministerstva dopravy, kterým bylo na základě odvolání společnosti Uniga-cz a.s. zrušeno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravy, ze dne 7. 5. 2009, č.j. MHMP 262017/2009/DOP-01/Je, a řízení bylo zastaveno. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že předmětné řízení se vztahuje na části komunikace původně plánované na pozemcích parc.č. 921/344 a par. č. 921/343, k.ú. Hostavice, obec Praha. Tyto pozemky jsou ve vlastnictví třetí osoby, pana J. D., který je nabyt v dobré víře na základě rozhodnutí o povolení vkladu do katastru nemovitostí v době, kdy bylo vydáno usnesení o přezkumném řízení. Z této skutečnosti, ve spojení § 94 odst. 2 správního řádu vyplývá, že přezkum vůči třetí osobě je nepřípustný. Odvolatel měl dále za to, že správní orgán I. stupně postupoval naprosto standardně, v souladu se zákonem. Základní skutečností rozhodnou pro posouzení žádosti o změnu stavby před dokončením byl fakt, že se jednalo o neprovedení stavby-zkrácení komunikace oproti povolení ve stavebním povolení. Dále nemůže být pochyb o tom, že změna stavby před dokončením musela být povolena, protože je odvolatel přesvědčen o absurdní situaci, která by nastala, kdyby byla stavba provedena a později zase odstraněna. Dále správní řízení vedené k výše uvedené stavbě nemůže nahrazovat občanskoprávní řízení a brát třetí osoby dotčené správním rozhodnutím a konec konců správní orgány jako rukojmí v obchodním sporu o připojení sousedních pozemků na síť ve vlastnictví odvolatele. Vzhledem k tomu, že bylo zamítnuto odvolání JUDr. Z. Š., rozhodnutím č.j. MHMP 353567/2008/DOP-01/Je z 19.1.2009 a odvolací orgán se nepřesvědčil o provádění prací na místě samém, vycházel pouze z podaného odvolání odvolatelky, které rozšiřuje působnost správního orgánu prvního stupně dále do roviny občanskoprávních a obchodně právních, které je nutno řešit jinými příslušnými orgány. Správní orgán, který vydal rozhodnutí o přezkumném řízení, se nezabýval při svém rozhodování ustanovením § 96 odst. 1 správního řádu. Podle něj lze zahájit přezkumné řízení do dvou měsíců, od doby, kdy se správní orgán o důvodu zahájení přezkumného řízení dozvěděl. Správní orgán se o možnosti zahájit přezkumné řízení dozvěděl při přípravě rozhodnutí č.j. MHMP 353567/2008/DOP-01/Je ze dne 19. 1. 2009 o zamítnutí opožděného odvolání JUDr. Z. Š. proti rozhodnutí Městské části Praha 14, odboru výstavby a dopravy. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 7. 5. 2009 v přezkumném řízení bylo tedy vydáno více jak dva měsíce od doby, kdy se správní orgán o potřebě rozhodnout z moci úřední dozvěděl.

Proti tomuto rozhodnutí směřovala žaloba, v níž žalobkyně uvedla, že usnesením Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravy, ze dne 19. 3. 2009 bylo rozhodnuto o zahájení přezkumného řízení za účelem přezkoumání pravomocného rozhodnutí odboru výstavby a dopravy Městské části Praha 14, č.j.: OVD-2957/07/SEMJ ze dne 7. 5. 2008, kterým bylo rozhodnuto o změně stavby před jejím dokončením, a byla povolena změna komunikace pro dva úseky stavby budované v rámci akce Rodinné domy „Nežárská - Hostavice“ Praha 9, Hostavice. V rámci přezkumného řízení rozhodl dne 7. 5. 2009 Magistrát hlavního města Prahy podle ust. § 97 odst. 3 správního řádu tak, že rozhodnutí odboru výstavby a dopravy Městské části Praha 14. č.j.: OVD-2957/07/SEMJ, jímž byla povolena změna stavby před se zrušuje a věc se vrací Úřadu městské části Praha 14. odboru výstavby a dopravy jako správnímu orgánu I. stupně. V rámci přezkumného řízení a v rámci odvolacího řízení, které řízení přezkumnému předcházelo byly zjištěny

závažné nedostatky a to zejména, že ve spise není doloženo, že by se stavební úřad v průběhu řízení o změnu stavby před dokončením seznámil s aktuálním stavem stavby a že by zjistil, zda je změna stavby již provedena či nikoliv, a dále že stavební úřad nezjistil stav věci, o němž jsou důvodné pochybnosti. Magistrát hlavního města Prahy tak dospěl k závěru, že rozhodnutí odboru výstavby a dopravy Městské části Praha 14 nebylo vydáno v souladu s právními předpisy, je-li dán veřejný zájem na dodržování zákonů a ostatních právních předpisů včetně zásady zákonnosti, správnosti výkonu státní správy, zásady ochrany veřejného zájmu a zásady dobré správy. Žalobou napadeným rozhodnutím ministerstva dopravy byla žalobkyně zkrácena na svých právech. Žalovaný své rozhodnutí odůvodnil odkazem na skutečnost, že v mezidobí došlo ke změně vlastnictví k pozemku parc.č. 921/344 a parc.č. 921/343, k.ú. Hostavice, obec Praha, což ve spojení s ustanovením § 94 odst. 2 správního řádu přezkumné řízení vylučuje. Proti tomu žalobkyně namítá, že skutečnost, že došlo ke změně vlastnictví pozemku, není důvodem pro vyloučení přezkumného řízení tak, jak uvádí ust. § 94 odst. 2 správního řádu. Přezkoumávané rozhodnutí se netýká situace, kdy byl rozhodnutím účastníkovi udělen souhlas k občanskoprávnímu, obchodněprávnímu nebo pracovněprávnímu úkonu nebo povolen vklad práva k nemovitosti evidované v katastru nebo rozhodnuto ve věci osobního stavu. Nepřípustnost provedení přezkumného řízení s ohledem na uvedené nenastala. Žalovaný dále uvedl, že přezkumné řízení mělo být zahájeno do dvou měsíců od doby, kdy se správní orgán o důvodu zahájení přezkumného řízení dozvěděl. K tomu žalobkyně namítla, že o možnosti zahájit přezkumné řízení se mohl Magistrát hlavního města Prahy dozvědět při rozhodnutí o odvolání č.j. MHMP 353567/2008/DOP-01/Je ze dne 19.1.2009 a že přezkumné řízení ve lhůtě dvou měsíců zahájil, a to dne 19.3.2009, tedy v souladu s ust. § 96 odst. 1 správního řádu. Rozhodnuto navíc bylo rovněž ve lhůtě 2 měsíců, a to dne 7. 5. 2009. Žalobkyně tedy navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný správní orgán ve vyjádření k žalobě odmítl žalobní námitky a k záležitosti lhůty podle ust. § 97 odst. 2 správního řádu uvedl, že tato lhůta je zachována, je-li v ní vydáno rozhodnutí v přezkumném řízení; nemusí nabýt právní moci. Uplynutí lhůty 15 měsíců nebrání provedení odvolacího řízení, avšak nepřichází už v úvahu postup, aby odvolací orgán rozhodnutí vydané v I. stupni rušil a věc vracel správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. Ten by věc už nemohl znovu projednat, neboť uplynula lhůta pro vydání rozhodnutí a mohl by jen postupem podle ust. § 97 odst. 2 správního řádu přezkumné řízení zastavit. Navrhl proto, aby soud žalobu zamítl.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Žalobkyně především namítla, že žalovaný nesprávně aplikoval ust. § 94 odst. 2 správního řádu, když poukázal na to, že v mezidobí došlo ke změně vlastnictví k pozemku parc.č. 921/344 a parc.č. 921/343 v kat. území Hostavice.

Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný v této věci konstatoval, že předmětné řízení se vztahuje na část komunikace původně plánované na označených pozemcích, které v době, kdy bylo vydáno usnesení o přezkumném řízení,

nabyla v dobré víře třetí osoba. Podle žalovaného z této skutečnosti ve spojení s ust. § 94 odst. 2 správního řádu vyplývá, že přezkum vůči třetí osobě je nepřípustný.

Tuto námitku shledal soud důvodnou.

Podle ust. § 94 odst. 2 správního řádu přezkumné řízení není přípustné, jestliže byl rozhodnutím účastníkovi udělen souhlas k občanskoprávnímu, obchodněprávnímu nebo pracovněprávnímu úkonu nebo povolen vklad práva k nemovitosti evidované v katastru nemovitostí nebo jestliže bylo rozhodnuto ve věci osobního stavu a žadatel nabyt práva v dobré víře. V přezkumném řízení nelze přezkoumávat ani rozhodnutí vydaná podle § 97. Rozhodnutí odvolacího správního orgánu podle § 90 odst. 1 písm. b) nelze přezkoumávat, jestliže již bylo při novém projednávání věci vydáno nové rozhodnutí.

Z textu první věty citovaného ustanovení vyplývá, že přezkumné řízení nelze vést o rozhodnutí, kterým byl účastníkovi udělen souhlas k občanskoprávnímu, obchodněprávnímu nebo pracovněprávnímu úkonu nebo povolen vklad práva k nemovitosti evidované v katastru nemovitostí nebo jestliže bylo rozhodnuto ve věci osobního stavu a žadatel nabyt práva v dobré víře.

V projednávané věci je zřejmé, že předmětem přezkumného řízení bylo pravomocné rozhodnutí odboru výstavby a dopravy Úřadu městské části Praha 14 ze dne 7. 5. 2008, č. j. OVD 2957/07/SEMJ, kterým byla stavebníkovi, společnosti Uniga-cz a.s., povolena změna stavby pro dva úseky stavby Komunikace budované v rámci akce Rodinné domy „Nežárská – Hostavice“. Z textu tohoto rozhodnutí není nijak zřejmé, kterému účastníkovi řízení by měl být tímto rozhodnutím udělen souhlas k občanskoprávnímu, obchodněprávnímu nebo pracovněprávnímu úkonu, resp. k jakému právnímu jednání, ani komu by jím měl být povolen vklad práva k nemovitosti evidované v katastru nemovitostí, ani v jaké věci osobního stavu by jím mělo být rozhodnuto a který žadatel nabyt práva v dobré víře. Podstatné pak je, že žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí k těmto záležitostem nic bližšího neuvedl, když pouze zmínil, že dva pozemky dotčené stavbou nabyta do vlastnictví třetí osoba, avšak nijak nevyložil, pod kterou ze skutečností bránících přezkumnému řízení je nutno tuto okolnost podřadit a zejména proč. Z rozhodnutí není ani zřejmé, zda osoba, která nabyta předmětné pozemky, byla účastníkem původního řízení. Napadené rozhodnutí je tak v této části nepřezkoumatelné pro naprostý nedostatek důvodů a již jen z tohoto důvodu nemohl soud rozhodnout jinak, než napadené rozhodnutí zrušit.

Soud však shledal důvodnou i druhou žalobní námitku, v níž žalobkyně poukázala na to, že přezkumné řízení bylo zahájeno včas, do dvou měsíců od doby, kdy se správní orgán o důvodu zahájení dověděl, a rozhodnutí v přezkumném řízení bylo rovněž vydáno včas.

Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že správní orgán, který vydal rozhodnutí o přezkumném řízení, se nezabýval ustanovením § 96 odst. 1 správního řádu. Správní orgán se o možnosti zahájit přezkumné řízení dověděl při přípravě rozhodnutí ze dne 19. 1. 2009, kterým zamítnul jako opožděné odvolání žalobkyně. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 7. 5. 2009 bylo tedy

vydáno více jak dva měsíce od doby, kdy se správní orgán o potřebě rozhodnout z moci úřední dověděl.

Tuto argumentaci shledal soud nesprávnou.

Podle ust. § 96 odst. 1 správního řádu usnesení o zahájení přezkumného řízení lze vydat nejdéle do 2 měsíců ode dne, kdy se příslušný správní orgán o důvodu zahájení přezkumného řízení dozvěděl, nejpozději však do 1 roku od právní moci rozhodnutí ve věci.

Citovaná norma tedy stanoví lhůtu, v níž smí být přezkumné řízení zahájeno. Z obsahu spisu je zřejmé, že o opožděném odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 14 ze dne 7. 5. 2008 rozhodl Magistrát hlavního města Prahy dne 19. 1. 2009 (viz jeho rozhodnutí MHMP 353567/2008/DOP-O1/Je) a tento den je tedy třeba považovat za okamžik, kdy se správní orgán o důvodu zahájení přezkumného řízení dozvěděl. Usnesení o zahájení přezkumného řízení tedy bylo nutno vydat nejpozději do 19. 3. 2009, což se také stalo (viz rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy č. j. MHMP 262017/2009/DOP-O1/Je). Přezkumné řízení tedy bylo zahájeno včas, v poslední den lhůty podle ust. § 96 odst. 1 správního řádu a žalobou napadený závěr žalovaného tedy odporuje zákonu.

Jak je z odůvodnění napadeného rozhodnutí zřejmé, žalovaný dospěl k tomuto nezákonnému závěru proto, že tuto lhůtu dvou měsíců vztáhnul nikoliv k vydání usnesení o zahájení přezkumného řízení, ale k vydání rozhodnutí v přezkumného řízení. K tomu se však vztahuje jiná lhůta, a sice v délce 15 měsíců ode dne právní moci rozhodnutí ve věci (viz ust. § 97 odst. 2 správního řádu).

Pro úplnost soud poznamenává, že tuto vadu své argumentace se žalovaný snažil odstranit ve vyjádření k žalobě, v němž uvedl, že podle ust. § 97 odst. 2 správního řádu nelze vydat v přezkumném řízení rozhodnutí po uplynutí 15 měsíců ode dne právní moci rozhodnutí ve věci. Citovaným ustanovením je stanovena nepřekročitelná lhůta pro vydání rozhodnutí v přezkumném řízení, kterou nelze prodloužit. Její uplynutí sice nebrání provedení odvolacího řízení, avšak po jejím nepříchází v úvahu postup odvolacího orgánu v tom smyslu, že by napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému, protože Magistrát hlavního města Prahy by věc nemohl znovu projednat, neboť uplynula lhůta pro vydání rozhodnutí, takže by mohl pouze podle § 97 odst. 2 správního řádu rozhodnout o zastavení řízení.

Tato argumentace není v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedena, a pro rozhodnutí o žalobě nebyla tedy podstatná, soud však považuje za vhodné se k ní *obiter dictum* vyjádřit s tím, že ani tento závěr žalovaného není správný. Touto otázkou se zabýval Nejvyšší správní soud, který v rozsudku ze dne 2. 7. 2010, č. j. 7 As 21/2010-232, (dostupný na www.nssoud.cz), konstatoval, že podmínka stanovená v § 97 odst. 2 správního řádu z roku 2004, že rozhodnutí ve věci v přezkumném řízení v prvním stupni nelze vydat po uplynutí 15 měsíců ode dne právní moci rozhodnutí ve věci, se vztahuje pouze na první v přezkumném řízení vydané rozhodnutí prvního stupně, dále že po zrušení prvního v přezkumném řízení vydaného rozhodnutí prvního stupně lze pokračovat v přezkumném řízení a vydat v něm, a to případně i opakovaně, další rozhodnutí prvního stupně bez ohledu na lhůtu stanovenou v § 97 odst. 2 správního

řádu z roku 2004, a konečně že správní orgán zastaví přezkumné řízení podle § 97 odst. 2 správního řádu z roku 2004, pouze pokud nebylo první rozhodnutí prvního stupně v přezkumném řízení vydáno ve lhůtě 15 měsíců ode dne právní moci rozhodnutí ve věci.

Odvolacímu správnímu orgánu tedy nic nebránilo v tom, aby i po případném zrušení rozhodnutí vydaném v I. stupni, věc vrátil Magistrátu hlavního města Prahy k dalšímu rozhodnutí v rámci přezkumného řízení, neboť mezitímní uplynutí lhůty 15 měsíců stanovené v ust. § 97 odst. 2 správního řádu nebránilo Magistrátu hlavního města Prahy znovu rozhodnout.

Městský soud v Praze tedy dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně, a proto soud napadené rozhodnutí podle ust. § 78 odst. 1 soudního řádu správního zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání za podmínek ust. § 51 odst. 1 soudního řádu správního.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobkyně měla ve věci úspěch a její náklady řízení sestávají jednak ze zaplaceného soudního poplatku z podané žaloby ve výši 2000,- Kč a jednak z odměny advokátce za dva úkony právní služby po 2100,- Kč, a ze související náhrady hotových výdajů po 300,- Kč podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v platném znění, zvýšené o sazbu daně z přidané hodnoty. Náhradu v celkové výši 7808,- Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně JUDr. Veroniky Němcové, advokátky.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 8. října 2014

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Kotlanová